

- збільшення зацікавленості розвитком соціального підприємництва в нашій державі з боку міжнародних донорських організацій, їх готовність надавати фінансову та консультативну допомогу;
- урізноманітнення сфер діяльності з успішними прикладами підприємницької ініціативи соціальної спрямованості;
- використання спроможності соціального підприємництва сприяти розвиткові місцевих громад в контексті децентралізації в Україні;
- підвищення уваги до феномену соціального підприємництва з боку органів державного управління.

Таким чином, поєднуючи гуманістичні цілі, етичні цінності та фінансово успішні бізнес-моделі, соціальне підприємництво сприяє забезпеченню стійкого економічного зростання в країні.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Свинчук А.А., Корнецький А.О., Гончарова М.А., Назарук В.Я., Гусак Н.Є., Турманова А.А. Соціальне підприємництво: від ідеї до суспільних змін: посібник. К: ТОВ «ПІДПРИЄМСТВО «ВІЕНЕЙ», 2017. 188 с.
2. Тренди соціального підприємництва в 2018 році. URL: <https://www.gurt.org.ua/blogs/30721/1851/>.

УДК 338.2:001.8

Б.М. ЗАМКЕВИЧ, канд. техн. наук

МЕТОДИКА АНАЛІЗУ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА

У статті запропоновано авторську методику аналізу соціально-економічного стану підприємства, в основу якої покладено три комплексних показники стану системи: ентропія, виробничий ресурсний потенціал та індекс соціальної відповідальності. Визначено взаємозв'язок трьох інтегральних факторів які найбільше впливають на розвиток підприємства.

Ключові слова: показники стану системи, соціальна відповідальність, ентропія, ресурсний потенціал, сталий розвиток

Програмним документом соціально-економічного розвитку Євросоюзу є прийнята у 2000 році “Лісабонська стратегія” [1], яка передбачає економічне зростання через соціальну відповідальність. Визначення стратегії розвитку економіки в сучасних умовах припускає вирішення в трьох напрямках: економіка, соціальна відповідальність і збереження довкілля, тобто збалансований розвиток (англ. “sustainable development”).

В роботах багатьох дослідників вирішення проблеми бачиться в наступних напрямках [2]:

- необхідність узгодження соціально-економічної відповідальності влади, бізнесу і громадян,
- впровадження соціальної політики, як на рівні держави, так і в окремих галузях,
- декларування соціальної відповідальності громадян,
- контроль наслідків впровадження соціальної політики в структурах економічної діяльності,
- відсутність показників оцінки рівня соціальної відповідальності.

Мета або завдання економічного розвитку є наслідком сформованих цінностей суспільства і урахування багатофакторних чинників його поточного стану. А тому першочерговими кроками аналізу соціально-економічного стану будь-якої економічної системи мусить стати:

- крок1 – визначення суспільних цінностей,

- крок2 – визначення критеріїв оцінки економічного стану системи і критерію соціальної відповідальності.

Економічний стан підприємства характеризується забезпеченістю виробничими ресурсами і соціальними гарантіями, які необхідні для нормальної виробничої діяльності. Аналіз соціально-економічного розвитку підприємства розглядається, як динаміка зміни його показників. Соціально-економічний стан підприємства – це багатофакторна функція. Наприклад, в річному звіті тільки про економічний стан сільськогосподарського підприємства наводиться більше сорока параметрів стану. При цьому показник соціальної відповідальності загалом відсутній. Пропозиція комплексних показників стану економічної системи зроблена на основі аналогії економічних і термодинамічних процесів. В якості таких показників стану економічної системи прийнято *ентропію і виробничий ресурсний потенціал* економічної системи.

Підприємства здійснюють свій вклад у соціальне забезпечення суспільства через податки, а соціальні гарантії власних працівників – через заробітну плату і соціальні витрати. Таким чином, як показник соціальної відповідальності підприємства прийнято індекс соціальної відповідальності підприємства:

$$I_{св} = (I_{кс} * I_{с})^{1/2},$$

де

$I_{кс}$ – субіндекс купівельної спроможності працівників підприємства,

$I_{с}$ – субіндекс соціальних витрат для працівника підприємства.

Наступні кроки методики аналізу соціально-економічного розвитку підприємства:

- крок3 – аналіз соціально-економічного стану,
- крок4 – діагностика соціально-економічного стану підприємства,
- крок5 – рекомендації і висновки.

За результатами обробки даних сільськогосподарського підприємства лісостепової зони України за період 2010–2015 рр. статистичним методом лінійної регресії отримано рівняння стану інформаційно-енергетичної системи досліджуваного підприємства в алгебраїчній формі:

$$I_{св} = 0,006456 - 0,00031 * 10^{-8,42786} * E - 15 * ВРП,$$

де

E – ентропія,

$ВРП$ – виробничий ресурсний потенціал, кДж.

У результаті проведеного дослідження розроблена методика аналізу соціально-економічного розвитку підприємства, яка заснована на трьох комплексних показниках (ентропія, виробничий ресурсний потенціал та індекс соціальної відповідальності), отримано науково-обгрунтоване рівняння економічного стану підприємства з урахуванням показника його соціальної відповідальності. Це дозволить приймати коректні рішення щодо управління і прогнозування стратегії розвитку підприємством.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Lisbon European Council 23 and 24 march 2000. URL: http://www.europarl.europa.eu/summits/lis1_en.htm.
2. Кривокульська Н.М. Еколого орієнтована соціально відповідальна діяльність організацій: сутнісна характеристика і принципи реалізації. Соціальна відповідальність влади, бізнесу, громадян: монографія : у 2-х т. / за ред. Г.Г. Півняка; М-во освіти і науки України; Нац. гірн. ун-т. Д.: НГУ, 2014. Т.1. 629 с.